

EYVAH! ÇOCUĞUM YABANCI DİL ÖĞRENİYOR

Meslek hayatımın başından beri velilerden en çok aldığım soru hep şu olmuştur; "Evde çocuğumuza nasıl İngilizce çalıştıralım?". Bu sorunun cevabı kafamda hep çok basittir; "Çalıştırmayın". Şimdi bu cevabı biraz açalım.

Yaş aralığı ne olursa olsun, yeni bir dil öğrenme süreci öğrenende bir savunma mekanizması geliştirir. Zekâ türü dil edinimine daha yatkın olan bireylerde bu savunma mekanizmasının şiddeti yahut süresi değişken de olsa, yine de karşımıza çıkar. Ebeveyn ya da ebeveynler dil öğrenim/edinim sürecine öğretici olarak dahil olduklarında, öğrencideki savunma hali artar. Türkiye’de yeni dil edinimi/öğrenimi büyük oranda öğrencinin evinin dışında bir okulda, yuvada ya da kursta başlar. Bu demektir ki, öğrencimizin

yeni bir dili öğreten bir rehberi ya da öğretmeni vardır. Ailemizin bu süreçte benimseyeceği en temel tutum, “öğretmen olmamak” olmalıdır. Bizler de öğrencilik hayatımızda okuldan eve döndüğümüzde aile üyelerimizin öğretici tutumlarından çoğu zaman sıkılmışızdır. Bu senaryoyu günümüze taşıyacak olursak, iş yerimizde bir patron varken evde de bir patron ya da müdür istemeyiz. Bize evde, tüm gün işte yaptıklarımızı yeniden hatırlatan, belki doğru yapmamışızdır diye düşünerek bir kere daha üstünden geçmek isteyen aile üyeleri eminim canımızı sıkacaktır

Peki, ebeveynler olarak bu süreci nasıl yönetebiliriz? Neler yapmalı ya da yapmamalıyız?

Evimizde, öğrenilen yeni dil için ihtiyaç duyulan doğal ya da doğala yakın atmosferi sağlayabiliriz.

Enteresandır ki, veliler başka bir bilim dalı ya da ders başlığı söz konusu olduğunda daha esnek ve hatalara daha açıktır. Ancak eğer çocukları yeni bir dil öğreniyorsa anne-baba da bu süreçte hata yapmaktan korkar. Örneğin yanlış telaffuz etmekten, bir kelimenin anlamını yanlış vermekten, okunacak hikâyeye kitabını yanlış seçmekten ve çoğu zaman bilmiyorum demekten... Bu tedirginlik hali, zaten yeni bir dile karşı savunma geliştirmeye hazır bireyleri yanlış yapmaktan tamamen korkar hale getirir. Hatırlamak gerekir ki, anadilimizi edinirken, konuşurken, yazarken ve okurken birçok hata yaptık, belki hala yapmaya devam ediyoruz. Yeni bir dil öğrenmenin altın kuralının “hata yapmak” olduğunu bilirsek eminim bu konuda daha rahat hissedeceğiz.

Hadi yavaş yavaş toparlayalım;

- 1- Evde öğretmen olmayalım. Bu maceranın bir parçası olalım.
- 2- Yeni bir dil öğrenmek çocuğumuzun savunma mekanizması geliştirmesine yol açacaktır. Ona yeni bir dil öğrenmenin ne kadar heyecan verici olduğunu hatırlatalım.
- 3- Eğer mümkünse onunla aynı anda biz de aynı dili ya da başka bir beceriyi öğrenmeye başlayalım.
- 4- Evimizde doğal ya da doğala yakın bir atmosfer yaratalım. (Öğrenilen dilin konuşulduğu bir televizyon kanalını açmak, o dilde hazırlanmış görselleri evimizin belirli noktalarına asmak, öğrenilen dilde şarkıları arabamızda/evimizde çalmak, sadece o dilde yazılmış okuma kitaplarından küçük bir kütüphane oluşturmak gibi)
- 5- Hata yapalım. Çocuğumuzun hata yapmasına fırsat verelim. Her hata yaptığında, beyninin öğrendiği dili kabullenmeye başladığını ona hatırlatalım.

Umarım bu yazıyla hem değerli anne-babalara hem de yabancı bir dili yeni öğrenmeye başlayan öğrencilerimize katkı olur.

